

Catalunya capital, Madrid

«Aquesta és "la nova realitat". La de sempre. La que diu que quan hi hagi problemes tornarem al que és important: a Madrid»

El passat 14 de març Pedro Sánchez va presentar la campanya que explicava com es volia frenar el coronavirus. L'eslògan de la campanya estava escrit en dos blocs. La primera meitat deia, groc sobre blanc -combinació il·legible- "este virus". La segona, negra sobre blanc -com s'escriuen les coses clares i definitives- "lo paramos unidos". El discurs del president, llarg i trufat de sentimentalisme, es podia resumir en una frase: "Aprendamos de la Constitución. A veces somos 17 autonomías y a veces una gran nación".

Un professional de la comunicació política a escala mundial em va donar la lliçó més senzilla i inapel·lable que et poden donar: en una campanya només pots comunicar una sola idea. I l'estat espanyol ha entès molt bé que aquesta pandèmia terrible que ens afecta és, com ho són totes les crisis, una campanya política on has d'imposar les teves idees.

En aquest cas la idea és simple. Perquè la idea és la de sempre: el que funciona és Espanya, que és un tot, unit i únic i no "cincuentayuna". I aquesta Espanya té un lloc on passen les coses importants: Madrid. La resta, està molt bé pel folklore i aporta un cert coloret. Però quan passen coses serioses, no fotem, home!

Per no despistar: no em vull centrar en si el govern espanyol ha planificat i ha seguit una bona estratègia contra la Covid-19. Si tens una crisi que provoca més de vint mil morts, no hi ha lectura positiva a fer. La campanya política del govern espanyol, doncs, ha tingut un èxit aclaparador. En dono diverses proves.

En primer lloc s'ha posat en valor ministeris on hi ha poca gent treballant i sense competències. Quan Illa va arribar a Sanitat devia veure que hi havia més gent a recepció que professionals de la gestió. Fa 40 anys que això ho fan les Comunitats. Però ara mateix "sabem" que qui mana és un ministre que dorm a Moncloa cada nit i diu les "d" finals com una "z" castellana, que això fa de persona adaptada al medi.

La idea que allò que funciona és una Espanya unida, centralitzada i uniformitzada també passa per netejar la clau de volta que ho aguanta tot. La monarquia. S'ha aprofitat el moment de crisi per fer sortir el rei, treure la broxa de son pare i recordar que l'exèrcit (i la pasta que costa) és bàsic, útil i imprescindible en aquesta Espanya. I evidentment, qui és el cap dels exèrcits? El rei. Tot net, planxat i endreçat. Següent punt:

La recentralització ha fet tornar una de les dues tradicions més nostrades a Catalunya, els memorials de greuges. Llistes i llistes de "nosaltres ho fariem bé, però clar, no ens deixen". I per tant, truquem a Madrid a queixar-nos. A veure si cau alguna cosa de l'arbre. Això sí, en direm "gobierno del estado español" per diferenciar. I afirmarem que amb la història de Catalunya no s'hi juga. Cosa que és mentida perquè hi juguen, ben jugat, cada dia. L'altra tradició era la de queixar-nos dels àrbitres de futbol contra el Barça. Per sort, aquesta ens la van treure Cruyff i Messi.

El Parlament de Catalunya, evidentment, ha quedat anul·lat i substituït pel "lloc" important, el Congrés. Mai uns pressupostos de la Generalitat havien passat tan desaperebuts. Sí, amics, després de 3 anys, el 24 d'abril es van aprovar uns comptes de la Generalitat. Nous i importants, és cert. Qui n'ha parlat? Ells tampoc.

I per últim, la cirereta. Veure telenotícies i informatius diversos plens de la presidenta de la Comunitat de Madrid, Isabel Díaz Ayuso. Han posat un càrrec que no té cap transcendència al

centre de tot. Perquè el centre ho és tot i al centre de tot hi ha Madrid. I no havent après res de comunicació i imposició de marcs mentals (o potser havent-ho après tot), els opositors a la presidenta madrilenya omplen les xarxes socials de comentaris i promoció gratuïta. És la figura del moment. Felicitats als caps de campanya i a l'IBEX.

De Barcelona, renunciada tota capitalitat, només en parlarem per dir que la platja és oberta o que la cultura passa pels terrats gravats amb drons. Perquè aquest és el paper atorgat. Oci i cultureta mal entesa i tamisada per campanyes de comunicació. Que aquí fa bon temps, fem esport i som modernets. Però les coses importants, passen enllà. Al centre de tot.

Així doncs només queda felicitar els creadors de la idea. Un cop més, l'Estat imposa el seu relat i ho fa bé. De manera abassegadora i implacable. Aquesta és "la nova realitat". La de sempre. La que diu que tots els drets que pugueu tenir o tota descentralització política seran un préstec momentani. I quan hi hagi problemes tornarem al que és important: al centre de l'univers. Madrid.